

PAR LATVIJU BEZ BANKSTERIEM

Uzdosim sev vienkāršu jautājumu: ko es vēlos no valsts, kurā dzīvoju?

Vairums ļaužu noteikti atbildēs apmēram tā: “Vēlos, lai man būtu iespēja strādāt atbilstoši savai profesijai, saņemt par to pietiekamu atalgojumu, kas ļautu manai ģimenei nodrošināt labus dzīvošanas apstākļus un kvalitatīvu medicīnisko aprūpi. Vēlos, lai mani bērni varētu iegūt labu izglītību savā zemē un augt par tās patriotiem. Vēlos dzīvot augsti attīstītā, kulturālā un sociāli aizsargātā sabiedrībā. Vēlos sev apkārt redzēt nodrošinātus, draudzīgus un smaidošus ļaudis...

Ikvienam ir skaidrs, ka no gaisa nekas nekrīt, un, lai tādā valstī dzīvotu, jāpacīnās būs katram. Bet vispirms noskaidrosim spēles noteikumus: kas MAN jāizdara, lai par tādu valsti kļūtu Latvija un man, labākas valsts meklējumos, tā vairs nebūt jāpamet? Vai kāds no varas vīriem, politiskās elites, sabiedriskās domas veidošanas līderiem var saprotami uz šo jautājumu atbildēt? Nē, nevar. Tātad, nevar arī mani un manu ģimeni vest pretī nospraustajiem mērķiem. Tātad, jebkuras vēlēšanas, pārvēlēšanas, referendumu un citas politiskās spēles šobrīd ir bezjēdzīgas.

Pastāv viedoklis, ka izeja no strupceļa ir principiāli jauna politiskā spēka izveidošanā, kas pēc 20 gadiem beidzot varētu sāktu darboties valsts un tautas interesēs. Re, cik vienkārši! Noorganizējam tādu politisko spēku, visi par to nobalsojam un vienā mirklī iestājas laime. Prātīgāk tomēr, ja vispirms mēģināsim rast atbildi uz jautājumu: no kurienes tāds politiskais spēks Latvijā varētu rasties? Ja no krievvalodīgo vides, tad nacionālā elite, ievērojot savas labākās tradīcijas, pasludinās tādus aktīvistus par Kremļa aģentiem, bet 20 gadus nepārtraukti pret krieviem kūdītais latviešu elektorāts par tiem nebalsos arī tad, ja tie sabiedrību uzrunās ar vispareizākajiem vārdiem, piedāvājot vislabākos risinājumus. Rezultātā tāds jaunais politiskais spēks iegūs ne vairāk par 30% vietu (SC vietā) un sēdēs opozīcijā, valstij no tā negūstot nekādu labumu. Arī tad, ja šāds politiskais spēks tiktu veidots no dažādu tautību ļaudīm, vienalga, tas tiks pasludināts par promaskavisku, tā dalībniekus latviešus nosaucot par nodevējiem. Rezultātā iznākums atkal būs tieši tāds pats - 30% un opozīcija. Latviešu vidē 20 gados dzimušās un joprojām dzimstošās partijas sen jau ir grūti pat saskatīt un tautai no tām nekāda labuma nekad nav bijis un, kā liecina šodienas, arī nebūs. Tāpēc nelolosim ilūzijas, jo nekāds jauns politiskais spēks Latviju tuvākajā laikā neglābs. Nekam nederīgi tautas asinsšūcēji, nelietīgi manipulējot ar vēlēšanām, kā nākuši pie varas, tā arī turpinās par šo varu cīnīties, ja vien... netiks atasiņota viņu pašu parazitārā sistēma.

Pašreizējā vara un šodienas banku darbība ir divi savstarpēji saistīti trauki, divi sūkņi, kas nodokļu un procentu veidā no ekonomikas un Latvijas tautas izsūknē visas asinis: īpašumus, darbu, skaidro naudu. Spēks šai banksteru sistēmai ir tāpēc, ka mēs paši viņiem maksājam -labprātīgi, bez kāda labuma sev pašiem, barojam šos sava ķermeņa parazītus, šīs sociālā vēža šūnas, kas pamazām iznīcina mūsu sabiedrību.

Šodien tauta apkalpo varu un banku sistēmu, savukārt vara un banku sistēma apkalpo viena otru. Turklāt banku sistēma darbojas ārpus valsts ekonomikas. Šī legalizētās krāpniecības ķēde ir jāsarauj. Latvijas valsts struktūrām ir jāapkalpo Latvijas tauta, bet banku sistēmai ir jāapkalpo Latvijas

ekonomika, darbojoties tās iekšienē. Tāpēc ir nepieciešama jauna finansu ekonomiska sistēma, un tā jau ir izstrādāta. Sīki to aprakstīt vienas nelielas publikācijas ietvaros ir neiespējami, taču jau martā ar to ikviens varēs iepazīties seminārā.

Mūsdienu banku darbība Latvijā ne tikai neveicina valsts ekonomikas attīstību, bet darbojas neatbilstoši kā Civillikuma un Krimināllikuma, tā arī banku darbību regulējošo likumu prasībām. Ieskatam piedāvājam divus piemērus no nesen notikušu tiesu sēdēm: 1) K.Dimiters pret SEB (22.02.12) un 2) B.Bruners pret PAREX un CITADELE (28.02.12)

1) Prasība pret banku atzīt līgumu par neizpildītu balstīta uz klienta krāpšanas atklāšanu. Līguma priekšmets bija nauda, taču kā aizdevums tika “izsniegta” bezskaidras naudas līdzekļi. Kur atšķirība? Pēc likumiem (kā banku, tā civilo) aizdot var “naudu vai citas lietas”, kamēr bezskaidras naudas līdzekļi ir bankas saistības izmaksāt naudu (Likuma par bankām 1.pants, 38.p.). Proti, naudas vietā klients saņēma bankas apņemšanos naudu izsniegt. Un šī apņemšanās nav izpildīta līdz pat šai dienai.

Bet tagad iedomāsimies, kas notiktu, ja kredītņēmēji pieprasītu, lai bankas izpilda visu kredītīgumu prasības un naudu izmaksā, kā līgumā paredzēts - skaidrā naudā. Tādu skaidrās naudas apjomu bankām vienkārši nav un nekad nav bijis. Kā visīstākajiem krāpniekiem, bankām to saistības ir nodrošinātas tikai daļēji - pat ļoti daļēji.

2) Prasība pret banku atgriezt Ls 1.31. Tie ir procenti, ko “nopelnījusi” banka, izmantojot līdzekļus, kas noguldīti uz klienta norēķinu konta. Lūk, īsa šīs tiesas sēdes stenogramma. Prasītājs: “Bankai, kā jebkuram uzņēmumam ir bilance, Aktīvi un Pasīvi. Bankai Aktīvus veido izsniegtie kredīti, bet Pasīvus - akcionāru līdzekļi (privātais kapitāls), klientu depozītu un uz klientu norēķinu kontos esošie līdzekļi. Tā kā jebkurā laika brīdī Aktīvi un Pasīvi sakrīt, ir skaidrs, ka bankas kreditēšanā piedalās arī visi uz norēķinu kontiem esošie līdzekļi. Par uz depozītiem noguldīto līdzekļu izmantošanu banka klientiem maksā, darot to likumīgi - depozīta līgumā klients banku ir pilnvarojis. Taču par uz klientu kontiem esošo naudu, ko banka, kā to pierāda bilance, lieto, tā klientiem nemaksā. Bankas likumu 1.pants nosaka, ka banku pienākums ir klientu līdzekļus glabāt. Banka kā glabātājs nevar izsniegt tos kā aizdevumus, jo šie līdzekļi nav bankas īpašums. Taču bankas to dara, par to uz klientu kapitāla rēķina saņemot procentus, šos procentus piesavinoties. Tā ir krāpšana. (Seko vismaz divas minūtes ieilgusi pauze, tiesnesis nodur galvu un jaušams, ka aktīvi domā, kā šo lietu varētu atlikt.) Tiesnesis: “Ko nozīmē gada kontu atlikums?” Prasītājs: “Ja uz jūsu rēķina vienas dienas laikā ir 360 eiro, tad vidējo gada atlikumu rēķina, dalot to ar 360 gada dienām, iegūstot 1 eiro, kas arī ir gada vidējais atlikums.” Tiesnesis: “Bet kāpēc tāda prasības summa - Ls 1.31?” Prasītājs: “Mums svarīgs princips. Bet summa, kādu bankas nolaupījušas valstī 10 gadu laikā ir 28 miljardi 300 miljoni latu.” Tiesnesis: “Atgriezīsimies pie lietas. Jūs neesat iesniedzis aprēķinus.” Prasītājs: “Es pirmo reizi uzstājos tiesā un pieredzes trūkuma dēļ nezināju, ka skolas aritmētikas līmeņa piemēru nepieciešams paskaidrot.” Tiesnesis: “Prasītāja pienākums ir pierādīt ar aprēķiniem, tiesa tos neveic, tikai pārbauda tos. Līdz nākamai sēdei iesniedziet aprēķinus.” Lieta tika atlikta uz 27.07.12. Bet tagad iedomāsimies, kas notiktu, ja savu norēķinu kontu vidējo gada atlikumu aprēķinātu visi cilvēki un par viņiem nolaupītājiem 28 miljardiem latu iesniegtu līdzīgas prasības... Taču banksteri varētu šo summu mums arī neatdot, ar to nodzēšot visus mūsu valsts un tautas parādus, atbildību par tiem vienkārši pārrakstot uz banksteriem. Lai beidzot viss ir taisnīgi un parādā palikušie ir viņi, nevis apkrāptā valsts un tauta. Un lai tiesneša āmurīša sitiens vienreiz un uz viesiem laikiem slēdz visus ar sociālā budžeta apcirpšanu, pensionēšanās vecuma paaugstināšanu un nodokļiem saistītos jautājumus.

No augstāk izklāstītā izriet trīs šā brīža uzdevumi:

- 1) Ar tiesu un prokuratūras palīdzību banksteru sistēma ir jāuzlauž;
- 2) Veidot tautas kustību, lai atgūtu *Parex* bankas glābšanai no valsts budžeta izšķērdētos 1 miljardu eiro. Naudu, protams, atgūt ir neiespējami, tāpēc lai atgriež to ar bankas akcijām. Lai visai tautai, burtiski katram iedzīvotājam, izsniedz 30 akcijas. Banku no "Citadele" pārdēvēsim par "Pirmo Tautas banku". Tā būs viena banka, kas darbosies godīgi, konkurences cīņā ātri vien uzvarot banksterus;
- 3) Ir jāievieš no ārzemju kreditoriem neatkarīga vietējo nacionālo kredītu-finansu sistēma (tehniski tas izdarāms ļoti vienkārši).

Ļaudis šāda procesa realizētāju virzienā sāks plūst paši no sevis, neskatoties uz politiskām vai nacionālām domstarpībām. Pašorganizācija - tas ir nesavtīgs process. Rezultāts - varas politiskās un materiālās bāzes izzušana un tās pārtapšana par tautas varu.

Šai tēmai jau bija veltīts seminārs, kas notika 22.11.11. Kongresu namā ar devīzi "Cīņa ar banku visatļautību". Bet š.g. 25.martā 19.00, arī Kongresu namā, kustība "Par Kopīgu valodu" sadarbībā ar biedrību "LATAV", balstoties uz pagājušo tiesu pieredzi un Ģenerālprokuratūras atbildēm, rīko jau nākamo semināru "Par Latviju bez banksteriem". Tiem, kas būs reģistrējušies iepriekš, ieeja bez maksas. Reģistrācija no 15. marta līdz 24.martam tīmekļa vietnē www.latav.lv.

Seminārā noskaidrosim un izanalizēsim, kā darbojas banksteru sistēmas krāpnieciskās shēmas un kā ar banksteriem tiesu ceļā cīnīties praktiski, līdz pat atsavināto īpašumu atgūšanai. Seminārā arī izskaidrosim, kāpēc tautai nepieciešama sava banka un kā būvējama jaunā finansu ekonomiskā sistēma. Seminārs iecerēts divās daļās ar Latvijas barda, idejas "Par Kopīgu valodu" iniciatora, Kaspara Dimītera nelielu koncertu pārtraukumā.

Source: latav.lv